

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis in kort geding van 28 november 2014

Kenmerk: SG KG 14/28

De fungerend voorzitter van het Scheidsgerecht,
mr. R.J.B. Boonekamp, wonende te Arnhem,
bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, griffier,
heeft op 28 november 2014 het navolgende vonnis gewezen in het kort geding van:

A.,
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde: mr. drs. H. de Jong,

tegen:

de stichting B.,
gevestigd te Z.,
verweerster,
gemachtigde: mr. A.H. Wijnberg.

Partijen worden hierna aangeduid als eiser en de stichting.

1. De procedure

1.1 Eiser heeft met een brief van 21 oktober 2014 deze procedure – gelijktijdig met een daarmee samenhangende bodemprocedure – aanhangig gemaakt. Met een daarbij gevoegde memorie van eis heeft hij het Scheidsgerecht (naast het gevorderde in de bodemzaak) verzocht in een voorlopige voorziening de stichting te veroordelen, bij wege van voorschot op de totaal vast te stellen schade, aan eiser te voldoen de somma van € 21.595,52, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de dag der verschuldigdheid, 5 juli 2012, althans vanaf 10 maart 2014, althans vanaf de dag van indiening van het verzoek, althans vanaf de dag van de uitspraak tot de dag der algehele voldoening met veroordeling van de stichting in de kosten van de procedure.

Bij de memorie van eis zijn producties gevoegd (genummerd 1 – 17).

1.2 Op 7 november 2014 heeft de gemachtigde van de stichting een memorie van antwoord ingediend. Hij heeft daarbij geconcludeerd tot het niet-ontvankelijk verklaren van eiser, dan wel tot afwijzing van zijn vorderingen, met veroordeling van eiser in de kosten van de procedure met inbegrip van kosten rechtsbijstand.

Bij de memorie van antwoord is één productie gevoegd (met nummer 1).

- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 24 november 2014. Eiser was aanwezig in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde en vergezeld van zijn accountant, C.. De stichting was uitsluitend vertegenwoordigd door haar gemachtigde die vergezeld was van een kantoorgenote. Beide partijen hebben ter zitting hun standpunten nader toegelicht onder overlegging van pleitnota's.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser is werkzaam als vrijgevestigd medisch specialist (oogarts) in het door verweerster in stand gehouden ziekenhuis op basis van een toelatings-overeenkomst ondertekend op 18 december 2000. Sinds een aantal jaren bestaat tussen partijen verschil van mening over de vraag welke gelden de stichting gehouden is aan eiser te voldoen ter zake van door de stichting te declareren en aan eiser uit te betalen honoraria.

- 2.2 In een e-mail aan de stichting van 3 oktober 2011 heeft eiser onder meer het volgende geschreven:

'Wij zijn akkoord dat de kosten voor de waarneming in beginsel door mij zullen worden gedragen en dat de inkomsten vanuit de waarneming aan mij ten goede zullen komen met dien verstande dat indien de inkomsten lager uitvallen dan de kosten het verschil door [de stichting] aan mij zal worden vergoed.

[De stichting] zal zich inzetten om de honorarium-opbrengsten van de waarneming inzichtelijk te maken.'

- 2.3 Op dezelfde dag (3 oktober 2011) heeft de stichting dit bericht per e-mail beantwoord met de mededeling dat zij akkoord gaat met het voorstel.

- 2.4 Bij de stukken bevindt zich een brief van de stichting aan eiser van 20 juni 2013. Daarin is onder meer het volgende opgenomen:

'T.b.v. uw maatschap is de afrekening 2012 uitgewerkt. Deze afrekening heeft betrekking op gefactureerd honorarium, betaalde voorschotten en te betalen kosten. Tevens zijn hierin opgenomen de kosten voor waarneming 2011/2012: Kosten vooruitlopend op de afrekening door [de stichting] betaald. Wel moet hierbij worden opgemerkt dat op deze kosten de kosten van de maand september 2012 in aftrek zijn gebracht.

De uitkomst van deze afrekening is dat [de stichting] een vordering heeft ad. EUR 107.069,59. Voor een nadere onderbouwing hiervan verwijs ik u graag naar de bijlage bij deze brief.'

De bijlage bij deze brief betreft een 'Honorariumafrekening 2012' met daarin opgenomen een productie- en kostenoverzicht. Een van de daarin opgenomen posten luidt 'Compensatie periode 6-25 juni 2012' ten bedrage van '€ 21.595,52'. Dat overzicht resulteert in een door eiser aan de stichting te betalen bedrag van € 107.069,59.

- 2.5 Eiser stelt zich, kort gezegd, op het standpunt dat de stichting in haar eigen overzicht heeft vastgesteld dat er een schadevergoeding aan eiser zou worden betaald van € 21.595,52 en dat dit bedrag direct kan worden toegewezen als voorschot nu de stichting daarvan de verschuldigdheid erkent. Van enige verrekening kan immers geen sprake zijn gezien de afspraak die gemaakt is over de kosten van waarneming, die nooit de opbrengsten te boven zouden gaan. De spoedeisendheid is daarbij een gegeven gezien de financiële situatie van de stichting. Eiser wenst betaling voordat de stichting failliet gaat.
- 2.6 Tegenover de stellingen van eiser heeft de stichting (samengevat) gesteld dat het enkele feit dat eiser betaling wenst omdat de stichting mogelijk failliet gaat, hetgeen zij betwist, geen spoedeisend belang oplevert. Daarbij heeft de stichting zekerheid gesteld door het door eiser gevorderde bedrag te storten op de derdengeldrekening van haar advocaat waardoor eiser in afwachting van de bodemprocedure geen belang heeft bij een voorlopige voorziening. Meer inhoudelijk stelt de stichting dat ook indien zij erkend zou hebben het gevorderde bedrag in beginsel verschuldigd te zijn, in de bodemprocedure vastgesteld dient te worden of zij daadwerkelijk gehouden is om een bedrag aan eiser te betalen gelet op de nog door eiser aan de stichting verschuldigde bedragen. Daarnaast zou eiser bij betaling ten opzichte van andere crediteuren een bevoorrechte positie krijgen terwijl hij in geval van een eventueel faillissement een concurrente schuldeiser zou zijn.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit art. 27 van de toelatingsovereenkomst en staat tussen partijen niet in geschil.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 Tussen de partijen bestaat -voor zover voor dit kort geding van belang- een geschil over de afrekening over 2012 en een stukje van 2011 (verder de afrekening 2012/2011). Tot die afrekening behoort een schadevergoeding over een periode in juni 2012 waarin eiser op non-actief gesteld is geweest. Over de hoogte van de daarover verschuldigde schadevergoeding verschillen de partijen van mening. Volgens eiser staat in ieder geval vast dat hij aanspraak heeft op een bedrag van € 21.595,52 omdat de stichting heeft erkend dit bedrag verschuldigd te zijn. Vastgesteld moet worden dat de erkenning daarvan besloten ligt in de afrekening van de stichting die zij bij de brief van 20 juni 2013 aan eiser heeft gezonden. Volgens die afrekening heeft de stichting over 2012/2011 een bedrag van € 107.069,59 van eiser te vorderen. Uit de afrekening blijkt onomstotelijk dat de stichting het bedrag dat zij van eiser heeft te vorderen, heeft verminderd met een bedrag van € 21.595,52 ter zake van schadevergoeding. Daarmee staat vast dat eiser ten minste dat bedrag aan schadevergoeding toekomt. Het betekent echter ook dat als die afrekening juist zou zijn, eiser het bedrag van € 21.595,52 reeds door verrekening vergoed heeft gekregen en dat dus niet meer te vorderen heeft. Anders dan eiser in de memorie van eis heeft gesteld staat dus met de erkenning van het bedrag van € 21.595,52 niet zonder meer vast dat hij ter zake van dit bedrag nog een vordering op de stichting heeft.

- 4.2 Eiser heeft echter de juistheid van die afrekening betwist. In zijn visie is hij niet € 107.069,59 aan de stichting verschuldigd, maar de stichting omgekeerd € 142.707,06 aan hem. Dat heeft hoofdzakelijk met tweeërlei te maken. Ten eerste berust dit op de afspraak -die de stichting niet betwist- dat eiser ter zake van de kosten van waarneming nooit méér aan de stichting verschuldigd zou zijn, dan de honorariumopbrengst van de waarneming. Volgens een door eiser overgelegde herberekening moeten de door hem verschuldigde kosten daarom omlaag met bedragen van € 123.867,88 (2012) en € 7.931,50 (2011). Ten tweede heeft eiser ter zake van schadevergoeding over de periode in juni 2012 niet slechts € 21.595,52 te vorderen, maar een bedrag van € 63.000,-. Of eiser en de stichting het over een afrekening over 2012/2011 waarbij eiser een bedrag van € 142.707,06 betaald zou krijgen in plaats van € 107.069,59 te moeten betalen, is de vraag. Feitelijk heeft de stichting uiteindelijk een bedrag van € 74.316,28 aan eiser betaald ter zake van de afrekening 2012/2011. Daarmee staat in ieder geval vast dat de stichting geen vordering van € 107.069,59 ter zake daarvan meer op eiser pretendeert. Het bedrag van € 74.316,28 is door de stichting grofweg gebaseerd op een middeling van een aantal bedragen die door de stichting in de eerste afrekening waren opgenomen en de bedragen die dat volgens eiser moesten zijn resulterend in een betaling van € 142.707,06. Blijkens een ter zitting door eiser overgelegde specificatie die van de stichting afkomstig is, is in het bedrag van € 74.316,28 een eiser toekomend bedrag van € 42.297,76 ter zake van schadevergoeding over de periode in juni 2012 verdisconteerd. Daarmee staat vast dat eiser in ieder geval het in dit kort geding gevorderde bedrag van € 21.595,52 uitbetaald heeft gekregen. In zoverre ontvalt daarmee de grondslag aan zijn vordering.
- 4.3 Wat overblijft is een discussie over de vraag of eiser met de uitbetaling van het bedrag van € 74.316,28 over 2012/2011 heeft gekregen waarop hij aanspraak heeft. Die discussie gaat over de vraag of eiser meer schadevergoeding toekomt dan € 42.297,76 maar over andere posten dan het bedrag van € 21.595,52. In het kader van dit kort geding kan niet zonder meer worden vastgesteld dat eiser nog enige vordering op de stichting heeft die de toewijzing van een bedrag zoals door eiser gevorderd kan rechtvaardigen. Namens eiser is ter zitting verklaard dat naar aanleiding van geschil over de (eerste) afrekening 2012/2011 van de stichting een werkgroep is geformeerd bestaande uit een aantal personen, onder wie vertegenwoordigers van het ziekenhuis, die hebben onderzocht op welk bedrag eiser recht zou hebben en die gezamenlijk op het bedrag van € 142.707,06 zijn uitgekomen. Volgens eiser staat de verschuldigdheid van dit bedrag door de stichting daarmee vast. De raadsman van de stichting heeft ter zitting te kennen gegeven geen informatie te hebben over de afrekening. Hoewel de stichting de door eiser gestelde gang van zaken niet gemotiveerd heeft betwist, kan dat er in de gegeven omstandigheden niet toe leiden dat die als vaststaand moet worden aangenomen. In de memorie van eis heeft eiser simpelweg gesteld dat hij ter zake van schadevergoeding € 21.595,52 te vorderen heeft omdat die is erkend. Hoe de werkelijke gang van zaken rond de afrekening (in de visie van eiser) is geweest en wat de discussie daarover was (zie hiervoor), viel in het geheel niet uit de memorie van eis af te leiden en is eerst ter zitting op doorvragen van de voorzitter namens eiser naar voren gebracht met overlegging van stukken door eiser die niet eerder waren overgelegd. De stichting heeft zich hiertegen niet naar behoren kunnen verweren. Afgezien hiervan kan het enkele feit dat een werkgroep waarin vertegenwoordigers van de stichting hebben gezeten, heeft gerapporteerd over hetgeen eiser toekomt, niet zonder meer de conclusie wettigen dat de stichting aan die uitkomst was gebonden. Anderzijds

heeft de stichting ook geen poging gedaan harerzijds opheldering te verschaffen over de afrekening. Er is ter zitting ook geen vertegenwoordiger van de stichting verschenen die had kunnen verklaren over de gang van zaken. Dat moet wat betreft de kosten van de procedure tot op zekere hoogte voor rekening van de stichting blijven.

- 4.4 De conclusie is daarom dat geen plaats is voor een veroordeling tot betaling van enig bedrag aan eiser ter zake van de afrekening 2012/2011 bij wege van voorlopige voorziening. In de bodemprocedure zal verder moeten worden vastgesteld of eiser nog enige vordering op de stichting heeft ter zake hiervan. De stichting heeft overigens een vorm van zekerheid gesteld door het gevorderde bedrag van € 21.595,52 te storten op de derdengeldrekening van haar raadsman die heeft verklaard dat het geld daar blijft staan totdat in de bodemprocedure is beslist. Weliswaar zijn er tekenen dat de stichting financieel in zwaar weer verkeert, maar dat kan niet tot een ander oordeel leiden.
- 4.5 Bij deze uitkomst zal eiser de kosten van het Scheidsgerecht moeten dragen, die op het voorschot zullen worden verhaald. Voor een veroordeling van eiser in de kosten van rechtsbijstand van de stichting ziet de voorzitter geen grond gezien de processuele houding van de stichting.

5. De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis in kort geding:

- 5.1 De vordering wordt afgewezen.
- 5.2 De kosten van het Scheidsgerecht ad € 4.308,72 zullen door eiser moeten worden gedragen en zullen worden verhaald op het voorschot. Voor het overige zullen beide partijen ieder hun eigen kosten moeten dragen.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht en op 28 november 2014 aan de partijen verzonden.